

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 16 marca 1953 r.

w sprawie zakresu powszechnej elektryfikacji we wsiach i osiedlach w 1953 r.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. Nr 28, poz. 256 i z 1952 r. Nr 23, poz. 147) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powszechna elektryfikacja we wsiach i osiedlach w zakresie wyposażenia budynków w urządzenia elektryczne obejmuje w budynkach osób będących właścicielami lub użytkownikami gospodarstw rolnych, w zależności od przychodu szacunkowego tych gospodarstw, wykonanie następujących urządzeń elektrycznych:

- 1) w I grupie — przy przychodzie szacunkowym do 6.700 zł:
 - 2 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego w mieszkaniu lub na żądanie uprawnionego;
 - 1 punktu świetlnego w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego w mieszkaniu,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich;
- 2) w II grupie — przy przychodzie szacunkowym od 6.700 zł do 13.400 zł:
 - 2 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego w mieszkaniu,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich;
- 3) w III grupie — przy przychodzie szacunkowym powyżej 13.400 zł:
 - 3 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich.

2. Przez przychód szacunkowy w rozumieniu ust. 1 rozumie się przychód szacunkowy gospodarstwa rolnego ustalony dla celów podatku gruntowego w roku poprzedzającym rok przystąpienia do prac elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu.

§ 2. Powszechna elektryfikacja we wsiach i osiedlach w zakresie wyposażenia innych budynków w urządzenia elektryczne obejmuje:

- 1) w budynkach użytkowanych przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa pod zarządem państwowym, centrale spółdzielczo-państwowe oraz spółdzielnie — wykonanie punktów świetlnych i siłowych zgodnie z planem inwestycyjnym;
- 2) w budynkach osób innych niż wymienione w § 1 i § 2 pkt 1 wykonanie urządzeń elektrycznych takiej grupy spośród wymienionych w § 1 ust. 1, do jakiej właściciel budynku został zaliczony na podstawie zasad, ustalonych uchwałą nr 515 Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych, pobieranych przy powszechnej elektryfikacji (Monitor Polski Nr A-71, poz. 920).

§ 3. Niedoprowadzenie przewodów elektrycznych do niektórych budynków mieszkalnych lub gospodarskich we wsiach lub osiedlach objętych powszechną elektryfikacją może być uzasadnione tylko oczywistymi względami techniczno-gospodarczymi, a w szczególności znacznym oddaleniem od skupisk zabudowań wsi lub osiedla.

§ 4. 1. Dodatkowe instalacje świetlne w budynkach osób, które wymienione są w § 1 ust. 1 i § 2 pkt 2, będą wykonane łącznie z przeprowadzeniem podstawowych urządzeń odbiorczych na wnioski tych osób, zgłoszone do terytorialnie właściwych przedsiębiorstw elektryfikacji rolnictwa w ciągu 2 tygodni po ogłoszeniu powszechnej elektryfikacji dla danej wsi lub osiedla.

2. Kosztorys tych dodatkowych urządzeń przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa przedstawia wnioskodawcy do zaakceptowania przed rozpoczęciem robót. Przedsię-

biorstwo przystąpi do wykonania dodatkowych robót, o ile wnioskodawca zaakceptuje kosztorys w ciągu 7 dni od daty otrzymania kosztorysu i przed rozpoczęciem robót wpłaci, w sposób wskazany przez przedsiębiorstwo, kwotę objętą kosztorysem.

3. Ostateczne rozliczenie nastąpi na podstawie rachunku po wykonaniu robót i nie powinno w zasadzie odbiegać od kosztorysu.

§ 5. Traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 23 sierpnia 1951 r. w sprawie zakresu powszechnej elektryfikacji we wsiach i osiedlach (Monitor Polski Nr A-106, poz. 1558).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Rolnictwa: *J. Dąb-Kociol*